

रामायणं

आशङ्कमानश्च पुनः पौरज्ञानपदागमं ।
 रामोऽपि ह्रिवा तं शैलं प्रययौ दण्डकं वनं ॥ ४२ ॥
 विराधं राक्षसं कृत्वा शरभङ्गं ददर्श ह ।
 सुतीक्ष्णं चाप्यगस्त्यं च अगस्त्यभ्रातरं तथा ॥ ४३ ॥
 अगस्त्यवचनाच्चैव जग्राहैन्द्रं धनुस्तदा ।
 लब्ध्वा स परमप्रीतस्तूष्णीं चाक्षयसायकौ ॥ ४४ ॥
 देशः पञ्चवटी नाम तत्र वासमकल्पयत् ।
 वसतस्तत्र रामस्य वने वनचरैः सह ॥ ४५ ॥
 रक्षोभ्यः कामद्वपिभ्य ऋषयोऽभ्यागमन् भयात् ।
 रामं कमलपत्राक्षं शरण्यं शरणीषिणः ॥ ४६ ॥
 महेन्द्रमिव दुर्धर्षं वाणखड्गधनुर्धरं ।
 तेन तत्र सह भ्रात्रा जनस्थाननिवासिनी ॥ ४७ ॥
 विद्वपिता शूर्पनखा राक्षसी कामद्वपिणी ।
 ततः शूर्पनखावाक्यादागतान् सर्वराक्षसान् ॥ ४८ ॥
 खरं च दूषणं चैव रक्षस्त्रिशिर एव च ।
 निजधान रणे रामो घोरांस्तान् सर्वराक्षसान् ॥ ४९ ॥
 तेषामनुबलं चैव सहस्राणि चतुर्दश ।
 ततो ज्ञातिबधं श्रुत्वा रक्षस्त्रैलोक्यविश्रुतं ॥ ५० ॥
 नामतो रावणो नाम कामद्वपी महाबलः ।
 राक्षसाधिपतिः शूरो रावणः क्रोधमूर्धितः ॥ ५१ ॥